

Տարեկան գինը 10 ըռպ, կէս տարվանը 6 ըռպ:
Առանձին համարները 5 կօպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյալյն խմբագրատան մէջ:

Օտարաբաղադրանք դիմում են ուղղակի
 Тифлисъ. Редакція «Мшакъ»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունուած է ամեն լիցուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կօպէկ:

ԲՈՎ ԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Հրահանքի զարկով
 հուլիսը: Նամակ գուլթայիսից: Նամակ
 զբին: Նամակ խաղաղության: Նամակ խաղաղության:
 Բին լուրերը: ԱՄՆԱԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: ԳԲ
 հանակ մասուրը խաղաղության մասին: ԱՄՆ
 Արտաքին լուրեր: ՍՍՍՐ լուրեր: — ՀԵՌԱՅ
 ՆԵՐ: — ՅԱՅՏԱՄԱՌԹԻՒՆՆԵՐ: — ԲԱՆԱՍԻ
 իւր: — ՅԱՅՏԱՄԱՌԹԻՒՆՆԵՐ: — ԲԱՆԱՍԻ
 իւր: — ՅԱՅՏԱՄԱՌԹԻՒՆՆԵՐ: — ԲԱՆԱՍԻ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀՐԻԱՆԵՐԻ ԳՍԱԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Յայտնի է, որ Ռուսաստանը թողնող է
Հին և Նոր աշխարհի երկիրներին մեջ ապաս-
տան փնտռող հրեական ժողովրդի ահա-
գին խումբեր լցնում են աւստրիական քա-
ղաքները և երկաթուղիների այն կայարան-
ները, որոնք Ռուսական սահմաններից դեպի
Աւստրիա են տանում, գրում է „Голос“:
Այդ ողորմելի, կոսամերկ, ջարդված և սո-
ված էակների տեղքը, մեր դրացի պետու-
թեան ազգաբնակույթեանը ցաւակցութիւն
պատճառելով, մի և նոյն ժամանակ սնբաւա-
կանութիւն և զարոյթ է բարձրացնում դե-
պի մեր հայրենիքը, որ վերջին տարիների
ընթացքում խրաջէլի որդիների սեփակա-
նութեան և անձնականութեան վրա բռնա-
նալու ամենալիզոլուցուցիչ բեմ է դարձել:
Ուրեմն զարմանալի չէ, որ աւստրիական
լրագիրները միւս երկիրներին լրագիրներից
աւելի իրանց սնբաւականութիւնը յայտնում
են մեր կարգերի մասին և ամենաճանր

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՆԱՄԱԿ Ս. ՊԵՏԵՐՈՍԻՊՅԱՆ

Ապրիլ 27-ին

Վաղը կամ միւս օր Անդրկովկասը կը կապվի երկաթուղիներով ցանցով և դժուար չէ գտնակել այն մեծ փոփոխութիւնները, որք կը մտնեն այս ճանապարհների հետ այդ երկրի տնտեսական կենսերի մէջ: Բայց և ինչքան էլ մեծ լինէր նը-
րանց իրաւ՝ բարոյութիւնը՝ երկրի բնօրէնութեան տնտեսութեան համար, այնու ամենայնիւ անբաւ պիտի լինեն նրանց չարիքը ևս այն մի խումբ բնակչաց համար, որք չը կարողանան հէնց առա-
ջին օրուանից ըմբռնել նրանց պահանջմունքնե-
րը, յարմարացնել իրանց պարապմունքները այդ պահանջմանց համեմատ, հետամտու լինել այն նոր հանդիմանքներին, որոնց այնքան առատ ձեռով տիրում է երկաթուղին իր չորս կողմը: Այսպիսի հասարակութիւնը, եթէ լինէր նա ա-
ռաջաւոր անդամ մինչև երկաթուղու մօտ տես-
նելու րոպէն, նա անշուշտ պիտի տեսէր տայ նոր
դժերէրն՝ նոր եկած հասարակութեանը, որը զիտէ
ինչպէս վարովը այդ ճանապարհի հետ, որը զիտէ
այդ մէջքով ինչպէս է հարկուող սերը չիճմուխաց
ցուրի... Այնքան տարաբախի չէ մի ինչ արվեստ-
տունչ աւագակը օդապարիկ ձիւռ վրա նստած, իր
մահաբեր յարձակումներում, որքան աճընկէց է
քաղաքասպիտայ և յուշիկ եւթօպացին, հեռած իր
շողեկաւորի վրա, տնտեսական պատերազմում:
Նոյն իսկ իր հրով ու սրով կարելի է մղել աւա-
զակին իր հօր տունը,—այդ դժուար է, բայց թէ
կարծի ենք արդեօք մաքառու եւթօպացու հետ
սօցիալական կեանքում, երբ նա գալին է ոտի

մեղադրանքներ են բարձում մեզ վրա Հա-
րաւային Ռուսաստանի մէջ պատահած
հրէական անկարգութիւնների պատճառով:

Ինչ կարող ենք պատասխանել այդ մեղադրանքներին, քանի որ նրանք իրաւացի են, քանի որ նրանց ապացուցանող փաստերը մեզ յայտնի են, ստուգված և հաստատված են ոչ թէ միայն մասնաւոր, այլ և պաշտօնական անձինքներին: Երբէք մեր մամուլը այսպիսի դժուար դրութեան մէջ չէ եղել, երբէք մենք այնպիսի անպաշտպան չենք եղել մեղադրողներին առաջ: Հրէական ժողովրդի ոչ մի տեսակ թուրութիւնները և պակասութիւնները չեն արգարացնում այն գազանութիւնները, որոնք զործվում են նրանց դէմ մի եւրոպական և մի և նոյն ժամանակ քրիստոնեայ պետութեան մէջ:

«Տխուր և սրտաճմլիկ անցքեր են պատահում մեր սահմանների մօտ, գրում է աւստրիական «Neue Freie Presse» լրագրվր իր առաջնորդող յօդուածներէջ մէկէլ մէջ: Ռուսաստանից անցնում են մեր երկիրը տղամարդիկ, որոնց գունատ երեսներէլ վրա աղքատութիւնը և սարսափը զրօշմէր են իրանց մօայլ նշանները: Փախչում են մեր հիւրընկալ երկիրը թոյլ կանայք, որոնք զեռ ևս զոգում են, յիշելով կատաղի ամբոխի աղաղակները և այն վայրենի բռնութիւնը, որ ոչնչացրեց նրանց սեփականութիւնը և որ սպառնում էր նրանց պատէին: Կրանք հրէաներն են, որոնց աքսորելիս իրանց հայրենիքից, որոնք սարսափած թափառում են առանց ապաստարանի: Կրանք ողորմելի և զժքաղղ մարդիկ են, որոնք,

մինչև գլուխը զինված զխուլթիւնով—այդ է
բռն ինդիքը:

Իրողութիւնները ցոյց են տալի, որ միշտէ ալ մի
այստիպի ընդհարումներին միշտ եւրօպացիներ
լաղթող դուրս եկել, և մի ելք է նմում մեզ աղ
աննախանձիկի վիճակից դուրս գլուր համար, և
այն է դիմի, դիմել անպապող, նոյն իսկ դիտու
թեալը—КЛИЧЕ КЛИНОМЪ ВЪЫШЛОДТЕ—կի՛ն ոչ
չենք գտնի վրիպութիւն ապագայում: Թող հա
յ եւ ը վ ա ղ ր ա ն ի վ ր ա լ աւ մ ա ծ ե ն, հրա
ւիրում ենք «Մշակի» առաջնորդող յօգուածի
խօսքերով (տ. № 63. «Բազու-թի-թիխեան երկա
թուղի»)... Այո, թող մտածեն որ վաղը ուրի
շանդամաքներ պիտի վրաձանեն. վաղը Նորեկ
ների (վաղա՛ն-ցիտա՛նքներ *) հետ հայի չբուխ
ները» **) մըրիւ չեն կարող մինչև անգամ Անդը
կովկասում, ձեր նմաց որ հեռաւոր տեղերում...

Բայց առ այդմ թորոնք այս կէտը, շուտով և իր տեղում մնալ կը վերադառնանք նրան, իսկ այս անգամ մեր դիտաւորութիւնը ալ է։ Քանի որ Անդրկովկասեան երկաթուղիներէր կը թնկեկոթի թիւրք բացվելու վրա է, հարկաւոր ենք տեսնուած մի քանի նախակեր քննադէլ այս տեսակ ճանապարհների նշանակութեանցը, օրինակ առնելով զլիւստորագէտ ռուսաց երկաթուղիների փորձառութիւնը։ Եւ այս անգամ մի թէկէն հայեացք կը ձգենք նրանց կառուցման վրա, մատնացող տեսնելով տոտեսական կեանքում այն փոփոխութեանք, որք արդէն օջափելի են դառնում հաստատուած են պիճակազարակութեանքներով։

Քառասուն ամօր սրանից առաջ, այսինքն
1842 թվին, երբ ծագել էր Ռուսաստանում եր-
կտ մայրաքաղաքների սիմանյոց հետ երկաթուղու
կապակցելու խնդիրը, կոմս Կանկրին, այն ժա-

*) Նախնականք:

**) *Sulphur*:

բոնի հեռացրած լինելով իրանց անսպին
օջախից, ծովեր են անցնում, որպէս զի մի
հեռաւոր և կրօնական պատերազմների ա-
րինով չարատաւորված երկրի մէջ նորից
կառուցանեն իրանց բեկված կեանքի շինու-
թիւնը: Ամեն տեսակ անգթութիւնները,
որոնց կարող է հնարել երեակայութիւնը,
գրեթէ անպատիժ կատարվեցան մի պետու-
թեան մէջ, որ միշտ յայտնել է, թէ նա իր
պատերազմները անում է յանուն քաղաքա-
կրթութեան, որ միշտ աշխատել է կատա-
րել իր նուաճումները մարդասիրութեան և
քրիստոնէական սրբազան նշանաբաններին
անունով: “

„Neue Freie Presse“ լրագրի իր հիմնադրամար չէ վերաբերվել Ռուսաստանին և միշտ մեր հակառակորդների կողմին է եղել: Սովորաբար մենք առաջ ենք բերել այդ լրագրի կարծիքները, որպես զի ջյոյ տանք, թէ մինչև ո՛ր աստիճան թշնամաբար է վերաբերվում Ռուսաստանին աւստրիական մամուլը, թէ մինչև ո՛ր աստիճան ատելի է մեր հայրենիքը աւստրիական հասարակական կարծիքի առաջնորդներին: Այդ թըշնամութիւնը և ատելութիւնը իրանք մեր կացնում էին իրանց անհիմն լինելը և մենք հեշտութեամբ կարողանում էինք հերքել մեր թշնամիների մեղադրանքները:

Այժմ նայր չէ: Մեղադրական փաստերը մեր դեմ այնքան ակներև են, մեր վարչական եղանակների թուլութիւնը այնքան իրական է, որ մենք ամաչում ենք պաշտպանվել մինչև անգամ այն դէպքերում, երբ չափաանցութիւնների ենք Հանգիստում: Ամեն

մանավանդ եկամտից նախարարը, չէր համակրում այդ ձեռնարկին, արտայայտելով իր ամենահպասակ միջնորդագրի մեջ (ДОНАЖЕ) հետևեալ միտքը. «տանց դրա էլ այդ կարի յոյժ յատուկ է մեր զարկին, բայց և երկաթուղիները առկել տասու կացութեանսմ են տեղիցեղեղ անկարելոք երթիմ ևսկուխեան սովորութիւնը, ի ձեռս բերելով խաբէութեամբ ամբոխի աւելորդ ծախսերը»: Շատերը այն ժամանակվայ բարձր շրջաններում նրան զազախարակից էին, և միայն Նիկոլայ Պավլովիկայտեր կաթիլն ենք պարտական, որ ձեռվեցաւ այդ թժի կառուցման խնդրը և յետագայ տարում յաշխոյն սկսեցին գործը: Այդ առաջին և միակ երկաթուղու փորձն էր Ռուսաստանում, եթէ չէ յիշենք Ս. Պետերբուրգ—Պավլովսկիան փոքրիկ ճանապարհը, որի հիմքը դրվել էր դեռ ևս 1836 թվին: Չը նայելով իր ամենայն տեսակ «շեղասբերութեանը» Նիկոլայեվսկիյ (Ս. Պետերբուրգ—Սոսկվայ) երկաթուղու վրա՝ ամա ամբողջ տարաժութիւնում՝ երթեկեղծները բացառել է 1856 թվին նոյնների մէկին: Եթէ մտաբերենք, որ այժմիոցում տեղի ունէր Ռուսդարական պատերազմը՝ որի պատճառով երկու տարվայ ընթացքում պատշաճ ատրիճանով չէր կարողանում առաջ դնաաչս կառուցումն և եթէ աւելցնենք որ, չնրողներ այնքան էլ փորձ չհն ունեցել, այն ժամանակ հասկանալի զը լինի թէ՛ ինչն այդ զինքը զուլս բերել էր համար հարկաւոր է եղել ամբողջ ութը տարի:

Հուտով կրա է հասնում արեւելեան պատերազմը: Հէնց որ վերջանում է սա, առաջ երկվորեալ զինքնի համար նոր դարաշրջուն է բացվում: Մեկ տեսնում ենք, որ Ղլմի պատերազմից առաջ այս կատարելագործված ճանապարհների օգուտը կարեւորութիւնը ոչ միայն պարզած էր և ըմբռնած, այլ նաեւ—պիտիւն եզրակացան կանխկրկն յօսքերը—վէտ զլորանքն էր և քաղ զայնպիսով թեան, ինչպէս ասին մի նորութիւն՝ գլխաւ եւրոպայի:

քը Հասկանում են, որ ծխծաղելի կը լինել խօսել չափազանցություններ մասին, քանի որ իրականությունը նկարագրածից աւելի սարսափելի է, քանի որ հաշարաւոր մարդիկ մի քանի ժամկէտ ընթացքում իշխանութեան աչքի առաջ զրկվում են իրանց ընկալարանից և կայքից, քանի որ խաւարամբօխը այնպիսի աւերումներ է կատարում, որոնք մեզ յայտնի էին ասորական բռնաւորներին և նրանց վայրենի հրօսանքներին արշաւանքների նկարագրություններին:

Վիեննայի լրագրիչը ցաւակցութիւն է յայտնում, թէ Եւրօպան, որ նորերում ոգևորված էր վրէժխնդրութեան զգացմունքով բոլգարներին կոտորածի պատճառով, չէ պաշտպանում բաղմամբիւ հրեական ազգաբնակչութեանը, որ Խուստտանի մէջ ապահով չէ խաւար ամբօխի կատաղութենից եւ ստոր ինտաինկաներից: Այդ ցաւակցութիւնը, ասում է „ГОЛОСЪ“, անմիա եւ լզուր է: Բայց ցաւալի է, որ մենք առիթ ենք տալիս այդպիսի դատողութիւններին, որոնք ամենաքիչը վերաւորեցուցիչ են մեր ազգային ինքնասիրութեան համար:

ՆԱՄԱԿ ԳՈՒԹԱՅԻՍԻՑ

Ապրիլի 28-ին

Այս օրերն վաղահաս մահը խելց Բաթմայիս
արական զինամարտի է հոխնորդը դառաւման հա
աշակերտանիցի մինն Գ. Ահեռ.գեանին, որը ա
ռաջինն էր իր ռաւանդական չըջնում իր հա
րենամարական ոգով: Ուսուցիչներն ա ռաւանդ
րենիկերը յոլարգաւորեցին ննչեցիակուն մինչ
գերեցմանը, վերջինները իրանց արելի ընկերոջ

պայցից դէպքի Ռուսաստանէ։ Բացառել է եւրոպական կենդանաբանական լուսանոր երեւոյթները, միանգամայն սուրանալ նրանց բարերար հետեանքը ներք՝ առանց հետաժողովն ինքեան նրանց իմաստին, խոչնդոտները դնել ամեն մի ամենաանհրաժեշտ և բարերար նորութեանը—այս էր այդ անմահականաբանի յատուկ նշանը, և երկաթեղէնը որպէս արեւմտեան կենդանուի նոր արգասիք, պիտի որ մերմէլէր... Բայց ըստ ըրելովին այլ տեսիլ է ստանում Ղլիմի պատկերավոր յետոյ, այս պատերազմը ակնիւր և զգալի կերպով ցոյց է տալի հեռուստ տարածութեանց ամենայն տեսակ անհոգ և անհետախիտը և իսկ և իսկ ինքնապատկերները երբ ինքնորդ գալիս է իրագործութեան սահմանները ներք պաշտպանելու վրա։ Այս հանգամանքը անշուշտ նշանաւոր շարժութիւթ էր, ևս առաւել, երբ զեւ սարսափելի փորձի ջօշափումն չէր անցել և երբ ընդհանրապէս՝ այս պատերազմը թողել էր այնպիսի վէրքեր, որք սպառնում էին փոշիկը ծոցհանութիւնը բնափ... Պիտի դիմել այնպիսի գործողութիւն, որք ընդհանրապէս էին բարձրացնելու վրա ճառականութեան և շահատից մակերեւոյթները Այս նպատակին հանելու համար, հարկաւոր էր նախ և առաջ տեղափոխական դիւրութիւնները ձեռք բերելու, ձեռք բերելու՝ անյապաղ, փաստիկ այդ ակնարկած դիւրութիւններին կարօտում էր յայնմհետ և պատերազմական փորձառութիւններ։ Բնական ճանապարհային հաղորդակցութեան ներք, առաւել ևս՝ զեւերը, անընդունակ էին խաղալու այն դերը, որին այնքան կարօտ էր այն ժամանակակից Ռուսաստանը։ Գետերը երկարաժամկէպ ժամանակ կապված են լինում ստուգելով, իսկ ամառը այնքան չորանում, որ իրան ծանծաղնեղով (перекаты) միանգամայն դժուարացնում են ամենայն ինչ երթևեկութիւնը, բացառապէս նրանց աշխարհապալական դիրքերը այնպէս են, որ օգտակար չեն կարող լինել վերջին

Այս օրում բառականապես այս թղթաշաներով:
Հետևել նամակում կը խօսենք երկաթուղու ան-
լծակի վրա որի մէջ ծայրում կենտրոնանում է
երկաթուղու ընկերութեան նաեւ, իսկ միւսում—
համաթափութեան խտրերնորը: Այս լծակի հա-
մանաթափութեան մէջն է կայանում սակազին
աղաղքականութիւնը:

Типогр. Главн. Упр. Главнач. гражд. час. Лор.-Мелик. ул., каз. д.